

som Tjenestemandstilling — idet der regnes med, at de gennem privat Praksis kan skaffe sig en væsentlig Del af deres Indtægt — finder man det nødvendigt, at der for denne Forøgelse af deres Embedsomraade tillægges dem et Honorar, som i § 11, Stk. 3, foreslaas fastsat til 10 Øre for hvert under Skolelægeordningen hørende Barn i Amtet, dog ikke over 1 500 Kr. aarlig.

I Kommuner, der allerede har indført en Skolelægeordning, er det enkelte Steder Tilfældet, at Amtslægen er ansat som Skolelæge. For ikke at gribe ind i disse Forhold, hvor denne Ordning hidtil har virket tilfredsstillende, har man foreslaaet, at Undervisningsministeren skal træffe Bestemmelse om, hvorledes Tilsynsordningen da skal være.

Fra almindelig dansk Lægeforening er der sket Henvendelse til Ministeriet bl. a. om, at der for hvert Amt maa blive oprettet en Stilling som Skoleoverlæge, saaledes at denne skal have Tilsyn med Skolelægevirksomheden, hvilket Forslag er støttet af Sundhedsstyrelsen. Ministeriet har ikke ment at kunne stille Forslag i saa Henseende, men anser det for rigtigst at holde sig til det af Skolehygiejnekommissionen stillede Forslag, hvorefter Tilsynet henlægges til Amtslægen, men man har dog ment at kunne aabne Mulighed for, at der paa Steder, hvor dette maatte ønskes, hvilket snarest kunde tænkes i større Byer, kan ansættes en Skoleoverlæge. Bestemmelser herom maa træffes paa det Reglement, der fastsætter Skolelægeordningen for et Amt eller en By. Statens Tilskud til Ordningen kan dog ikke derved forhøjes ud over det i § 11, Stk. 2, fastsatte Maksimum.

Man har overvejet, om det *Tilsyn med de hygiejniske Forhold i Skolerne*, der nu paahviler Kredslægen i Henhold til ovennævnte Lov om Embedslægevæsenets Ordning og Instruksen for Kredslæger af 31. Marts 1915, helt kunde overgaa til Skolelægen. Fra sagkyndig Side har man imidlertid fraraadet dette, bl. a. fordi det bryder Helheden i Kredslægens nuværende Tilsyn med Sundhedsforholdene i Kredsen, og fordi Kredslægens Besøg ved Skolerne hidtil har udgjort en af de hyppigst forekommende Anledninger for ham til at skaffe sig Kendskab til de Kommuner, hvor han ikke selv driver Praksis.

Skolelægen vil derimod paa virkningsfuld Maade kunne støtte Kredslægen i hans Tilsyn med Skolerne saavel som i hans Arbejde vedrørende Bekæmpelse af epidemiske Sygdomme, og de nærmere Regler for hans Samarbejde med Kredslægen paa disse Om-

raader maa da fastsættes af Sundhedsstyrelsen efter Forhandling med Undervisningsministeriet. Det samme maa gælde om Amtslægens Forhold til en eventuel Skoleoverlæge.

Til § 10.

Da man ikke anser det for rigtigst at basere Skolelægeordningen paa Oprettelse af en Række Tjenestemandstillinger som Skolelæge eller paa en Forbindelse mellem disse Stillinger og Kredslægegeringen, men anser det for heldigst at lade disse Hver i vidt Omfang varetage af saadanne praktiserende Læger, der har Interesse for Sagen og Kendskab til de med Skolelægevirksomheden forbundne Forhold, har man ved nærværende Paragraf foreslaaet, at det skal henlægges til Kommunalbestyrelserne for Byerne og til Skoledirektionen for Amterne at antage de fornødne Skolelæger, dog saaledes at de fornødne Bestemmelser vedrørende Skolelægetilsynet i Statens Gymnasieskoler træffes af Undervisningsministeriet.

Fra lægelig Side er det imidlertid som en vigtig Betingelse for den heldige Gennemførelse af Skolelægeordningen fremhævet, at kun den Læge, der *helt ofrer sig for Gerlingen*, kan gøre det Arbejde for den opvoksende Slægts Sundhed, som man haaber skal blive Følgen af Skolelægerens Virksomhed, og Skolehygiejnekommissionen stillede derfor Forslag om, at det skulde tilstræbes, at der tillægges Skolelægen et saa stort Arbejdsomraade, at han kan stille hele sin Arbejdskraft til Raadighed for det skolehygiejniske Arbejde.

Dette er imidlertid i Modstrid med det Ønske, der fra anden Side er fremsat, om i fremtrædende Grad at knytte den stedlige Læge til Skolelægegeringen, og da almindelig dansk Lægeforening ogsaa i sin Henvendelse til Ministeriet har taget Afstand fra Tanken om saadanne egentlige Skolelægestillinger, har man ladet det hertil sigtende Forslag udgaa af nærværende Paragraf.

Man maa dog anse det for rigtigst, at en Skolelæge ikke har et altfor ringe Omraade som Virkefelt, og at derfor Amtet ved Skoledirektionens Planlæggelse af Ordningen deles i passende større Omraader.

Det foreslaas dog, at der aabnes Adgang for de enkelte Landkommuner til, hvor særlige Omstændigheder taler derfor, at have deres særlige Skolelægeordning; der tænkes herved i første Række paa Forstadskommuner, for hvilke det kan være forbundet med praktiske Fordele at slutte sig til den for Købstaden trufne Skolelægeordning, og paa saadanne Landkommuner, der allerede har